

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

גב' מלנין לה. לקורה צטיגה ממרח צטיט צשיפוע מלא אצבע מכהן וכנגדו מכהן ומשוה אותה לקורה. מלנין לשון לצניס: ומעמידו הקורה. אם הניחה על גבי ימידות אין צריכין שיהו צריאין לקבל קורה ואריח אלף לקבל קורה לצד דהא לא יהבי אריח עלה וצקורה

ובלבד שלא תהא עליונה למעלה מעשרים. צפ' הישן (סוכה כג). פריך מהכל למאן דאמר כל היכא דליה ציה טפח לא אמרינן צבוט רמי ומשני תריץ הכי ובלבד שלא תהא עליונה למעלה מכ' אלף צבוח כ' ותחתונה סמוכה לה צפחות משלשה וקשה דאלדפריך מר' יוסי צר' יהודה לסייעין מרבנן

לית להו רואין ואומר ר"י לטעמי דרבנן לאו משום דליה להו צבוט רמי צפחות מטפח אלף משום דצעי קורה ראויה לקבל אריח ופסולי קורה הנופלת צבוח ושמי קורות המתאימות אפילו צפחות משלשה משום דצעי קורה ראויה לקבל אריח: **אתננייה** רחבה ובריאה. פירש רשב"ס ואין מחלוקת דצדק וקשה דלא יש למחוק כל צבא דרואין אלף נראה שהיה מהפך דצעי רצי יהודה לרבנן ולא"ט מאי פריך מרבי אילעאי דילמא כרבנן ס"ל וי"ל דלא מתוקם מילתיה כרבנן דהא רחצה ארבעה קאמ' ולרבנן דיה שמהא רחצה טפח ואפילו אינה צריאה אלף על כרחק כרצני יהודה וס"ד דקיס ליה לר' אילעאי דר' יהודה צעי רחצה טפח צעי ר' יהודה שמהא צריאה ס' ומיהו קאיא כיון דגם דצעי רבנן מהפך הוה ליה ו' ולמימר מילתיה ארצנן ולמימר אתנייה רחצה ארבעה צריאה כמילתייהו דרבנן ונראה לרבנן תס דרב יהודה מתי

תורה אור השלם

1. ויעש את הקמח מן המעורב עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וקמח באמה קומתו וקן שלשים באמה יסב אתו סביב: מלכים א ז כג ועבדי טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שופרן אלפים בת יביל: מלכים א ז כג
2. ואיש כי תבא ממצב שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הקרב: ויקרא טו טז

מוסף רש"י

קורה היצאה. להמיר המניו ומנוה על רוחם פתח המניו ומנוה לטותל וזו אינה נוספת לשני המלטים (סוכה יח.). רשב"ג אומר פחות מארבעה ר"ש סבירא ליה ככל דוכתא פחות מלכוד דמי (עירל ט. סוכה כב.). רחבה ארבעה אע"פ שאינה בריאה. אם הימה קורה ד' טפחים, אע"פ שהיא דקה ואינה חוקה לקבל אריח כשירה, והא דתנן צטיגה צריאה כדי לקבל אריח, כשאינה רחבה ד' טפחים קאמנן (עירל ג.). וקו שלשים באמה ר"י אורו סביב. לעשר אמות רוחם שלשים אמה היקף (סוכה יז.).

רב ניסים גאון

היה לה מוחצה שהגדלים בוקעין בה. עיקר בירור זה בתוספת' כלאים והיא הברייתא האמורה בזה הפרק הבא לפנינו, כל שהוא פחות מ' צריך שלא יהא בין זה לזה ג' שלא יודק הגדי בבת ראש, וכבר ביררנוה בפרק הורוק במס' שבת. אמר אביי ר' יוסי בר' יהודה סבר לה כאבה בתרא. היא שאמר במשנה היתה שלקש או שלקנים רואין אותה כאילו היא שלמחכת. ור' יוסי בנו השוה עמו בזה הדבר כמו שהוכיחו בזה הברייתא בכאן ר' יוסי בר' יהודה אומר רואין את העליונה כאילו היא למטה. ברואין

הוא דצעינן קביעות כי היכי דמיהו היכר ממעלה אצל מעמידה לא תלי היכירא צדידית: אחד זה ואחד זה. קורה צעינן צריאות דאריח ומעמידה צעו צריאות דקורה ואריח: מחלוקת להיות מחילה לייפות כח המירור: **סהגדיים** בוקעין זה. הואיל וגובהה שלשה הויה מחילה תלויה ואינה מתמת: **המסאימות**. שהשיצין זו אלף זו כמו **תאומים**: אחס למעלה ואחס למטה. העליונה כו'. עד שיהא זו אלף זו צויה: **למעלה מעשרים אמה**. מן הקרקע דאין שם הכשר קורה: ולא **דאיה ליה רואין**. נמי כצבוח דלאמר צמתי' רואין אותה כאילו היא של מתכת: היינו סד. דתנא צרישא רחצה ארבע' שצוינה צריאה ולמה לי מו הימה של קש דצוינה צריאה רואין אותה כאילו היא של מתכת: צריאה צמינה אמרינן. שרגיל להיות צאמות המין צריאה כגון קורה של עץ כי אינה צריאה נמי אמרינן רואין כאילו היא צריאה אצל של קש ושל קנים דצוינה צריאה צמינה אימא לא אמרינן רואין: פשיטא. דהכל נמי אמרינן רואין דמאי

שנא הא מדרישא: משפחו עד שפחו חללו שלו לצד עובי דופנותיו עשר אמות וכתיב וקו שלשים צאמה יסוד אמתו אלמא לכל אמה רוחב צעניגולא איכא שלש אמות היקף: והאיכא. עובי שפתו דהוה עדיף על י' של חלל אפילו הכי וקו שלשים הוא דצעי ותו לא: פרה שושן. דק מאלד כפרת שושן זו: ועובי טפח. צבולי דפנותיו מלמטה אצל מלמעלה דק מאלד כמעשה שפת כוס פרח שושן: מגואי קא חשיב. קרא לההוא קו ל' להיקף דגואי חשיב ליה שאין עובי שפתו מוקף צו אלף קו שלשים הוא מוקף חלל שלשים: מקום טהרה. ארבעים סאה: צמיס

הנהגות הב"ה
(א) גבי 'מעשה' שפת כוס פחי: (ב) רש"י ד"ה דלת ליה רואין פחות דלאמר כ"ל ותיבת נמי מתקן: (ג) תוס' ד"ה דלתיבה ויה מקפץ והא ליה לאסוקי ארבען מילתייהו וצמינה ולמימר אתנייה:

כיון שנתפרש במשנה כי שיעור קורה כדי לקבל אריח שהיא חצי לבניה של שלשה טפחים, מחצה האריח טפח ומחצה למה שנינו היה לקורה טפח, ומחצה לקורה כשיעור אריח. ומשנינו כי משוי האריח על הקורה אצבע אצבע כבוד מיקן וכמותו מצד אחר ממלאהו ביטוי ועוד. פי בריאה (ו)הזקק. ואמר ר' חסדיא אחי הקורה ואחד מעמיד קורה כנגד כותלי המבוי, צריכין אחרת בריאין כדי לקבל קורה ואריח שעליה. שמועה רוב ששת פשוטה היא. ת"ר קורה היוצאה מכותל צפוני ואינה נוגעת בכותל דרומי שהוא כנגדו אלא יש ביניהן ריח, וכן שמי קורות אחת יוצאה מכותל צפוני ואחת יוצאה מכותל דרומי ואין נוגעת הקורות זו בזו אלא יש ריח ביניהן, ואם ארתו הריח פחות מג' טפחים כלבוד דמי וא"צ קורה אחרת אלא אם ארתו הריח ג' טפחים, צריך קורה אחרת למלאות הריח ההוא. רבן שמעון בן גמליאל אומר ד' טפחים צריך להביא קורה אחרת, פחות מר' טפחים אין צריך, וסביר כל פחות מר' טפחים כלבוד דמי. וכן שתי קורות דקות משוות על גבי המבוי שאין אחת מן בריאה לקבל אריח לארכו שלשה טפחים אין צריך להביא קורה אחרת כו'. היו, שתי קורות, אחת למעלה ואחת למטה ממנה ואין אחת מן בריאה לקבל אריח, ר' יוסי אומר רואין את העליונה כאילו היא למטה, פ"י חבוט רמי. ורואין את התחתונה כאילו היא למעלה, פ"י אמרינן נוד אסיק מחיצתא. ובלבד שלא תהא העליונה למעלה מעשרים אמה, שיצאה מתורת פתחו של היכל. ולא תהיה עוד התחתונה למטה מעשרה טפחים שיצאת מתורת מחיצתא. אמר אביי ר' יוסי סבר לה כו' יהודי' אבוב בתרא דאית ליה רואין, פ"י צמינן (ז) שריאין הנה, ופליגי על אבהו בתרא, דאילו לר' יהודי' אפילו הקורה אם היא נתונה למעלה מעשרים מכשיר. ר' יהודי' א' רחבה ארבעה אמה, אמר רבנן (ח) לא היא אלא כעין בריאה אלא אם רחבה הקורה ד' טפחים אינה צריכה בריאה. היתה של קש או של קנים. מהו דתימא רואין אותה כאילו היא של קש אמין וחוק שהוא מניו אמרינן, אבל דברך שאינו מינו לא, קמ"ל רואין אותה כאילו היא של מתכת. עוקמה כו' זירא דאמר הקורה מבוי ועקמומיתה חוץ למבוי היא בתוך (ט) ועקמומיתה למעלה מכ', היא למעלה מ' טפחים, רואין כל שאילו תיטל עקמומיתה ואין בין זה לזה שלשה, אמרינן כלבוד דמי ואין צריך קורה אחרת כו'. פסיקא, כל שיש בהיקיפו שלשה טפחים יש בו רובם טפח. מנא לן א"י יוחנן דאמר קרא ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה. פ"י רחב חלל הים עשר באמה רחבו והקיפו שלשים באמה. ואקשינן והא איכא עובי השפתים שנמצא הים עשר אמות ועוד. ופירק מגואי חשיב, פ"י רחב חלל הים עשר באמה וכן מידת היקף סביבותיו מבפנים הוא מחשב שנמצא ברחבו עשרה להיקף. איבעית אימא שפתו דק היה כמין שפת כוס פרח שישן, וכיון דהוא משהו לא חשיב ליה. תני ר' יוסי א"י חשיב שלמה מחזיק ק"צ מקוה טהרה, דתניא ורחץ את בשרו

השוו שניהן. ובגובה המבוי יותר מכ' היתה חלוקה ביניהן שר' יוסי היה סובי צריך למעט, כי כן אמר ובלבד שלא תהא עליונה למעלה מכ' אמה. ור' יהודה אביו היה מכשיר במבוי שנבנה למעלה מכ' אמה כדתנן מבוי שנבנה למעלה מכ' אמה ימעט, ור' יהודה אומר אינו צריך. ולפי דעתו אפי' עליונה למעלה מעשרים אמה רואין אותה כאילו היא למטה.

היה חשיב שלמה מחזיק ק"צ מקוה טהרה, דתניא ורחץ את בשרו ליה. תני ר' יוסי א"י חשיב שלמה מחזיק ק"צ מקוה טהרה, דתניא ורחץ את בשרו ליה. תני ר' יוסי א"י חשיב שלמה מחזיק ק"צ מקוה טהרה, דתניא ורחץ את בשרו ליה.

(א) חל' ג' מינות פלמינן שחזין כסן הם משוללי הנפש וכו'.